

Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem.

Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych

konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3- 8 formularza.																									
USTALENIE FAKTÓW																									
Fakty uznane za udowodnione																									
Lp.	Oskarżony	Czyn	przypisany	oskarżonemu	(ewentualnie	zarzucany,	jeżeli	czynu	nie	przypisano)															
1.1.1.A. N. (1)	W	okresie	od	6	kwietnia	2018	roku	do	10	kwietnia	2018	roku	w	W.											

i
innych
nieustalonych
miejscach
działając
w
krótkich
odstępach
czasu,
w
wykonaniu
z
góry
powziętego
zamiaru,
w
celu
osiągnięcia
korzyści
majątkowej
doprowadził
instytucje
finansowe
(...)
(...),
(...)
Sp.
z
o.o.
oraz
(...)
Sp.
z
o.o.
do
niekorzystnego
rozporządzenia
mieniem
w
łącznej
kwocie
1.741,11
zł
w
ten
sposób,
że
w/
w
instytucje

		<p>wprowadził w błąd co do tożsamości pożyczkobiorcy posługując się przy składaniu wniosków o pożyczkę danymi E. L. (1), tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.</p>																			
<p>Przy Dowód każdym karty czynnie wskazać fakty uznane za udowodnione</p>		<p>W numer karty</p>																			
<p>Od wyjątkienia grudniażnego 2016 złożone rokuw E. dniu L. 26</p>		<p>W dniu</p>																			

(1) czerwca
przewoźca
korespondencję
za przed
pośrednictwem
telefonu,
e-
mailk.
oraz 350-351
portale czytane
społecznościowego
F. rozprawie
z w
A. dniu
N. 03
(1), września
który 2020
podawaku
się
za
P.
M.
(1).
Mężczyzna,
podając
się
za
P.
M.
(1)
powiedział
E.
L.
(1),
że
ma
on
kolegę
o
imieniu
i
nazwisku
A.
N.
(1).
Kontakt
oskarżonego
z
E.
L.

<p>(1) odbywał się m.in. za pośrednictwem poczty e- mail założonej przez A. N. (1) (...), której był jedynym użytkownikiem.</p>																									
<p>zeznania świadka E. k. L. 58-59, (1) k. 95-96, k. 267-269</p>																									
<p>sprawdzenie z 62-63 systemu rejestrów państwowych (PESEL) na dane P. M. (1)</p>																									
<p>Z zeznania czasem świadka E. E. k. L. L. 58-59, (1) (1) k. zaczęła 95-96, pomagać</p>																									

<p>finansowa. A. N. (1), gdyż twierdził, że ma problemy finansowe i nie pracuje. E. L. (1) zaczęła robić przelewy na wskazane przez A. N. (1) rachunki bankowe.</p>	<p>267-269</p>																						
<p>E. L. (1) udostępnia A. N. (1) także dane do swojego konta bankowego w tym login i hasło, z którego on</p>	<p>z zeznania świadczonego E. k. Lipniak 58-59, (1) k. 95-96, (1) k. 267-269</p>																						

mógł
korzystać,
tj.
dokonywać
wypłat
i
robił
to
za
pośrednictwem
aplikacji
mobilnej.
Oskarżony
dysponował
pełnymi
danymi
osobowymi
E.
L.
(1),
a
to:
numerem
PESEL,
numerem
i
serią
dowodu
osobistego,
numerem
konta
bankowego,
adresem
zamieszkania
i
numerem
telefonu.

Po zeznania
uzyskaniu
danych k.
osobowych 38-59,
E. (1) k.
L. 95-96,
(1) k.
oskarżony 267-269
A.
N.
(1)

założył
za
pośrednictwem
aplikacji
internetowej
rachunek
bankowy
nr
(...)
w
Banku
(...)
S.A.
w
W.
Oddział
w
W.
(obecnie
(...)
Bank
(...)
S.A.)
właśnie
na
dane
ww.
E.
L.
(1).
Później
konto
to
służyło
do
weryfikacji
wniosków
o
udzielenie
pożyczek
od
pokrzywdzonych
instytucji
finansowych.
Z
niego
dokonywano
przelewu
weryfikującego
wniosek

<p>Bank (...) S.A.) nr (...). Z konta tego dokonywano przelewów na ww. rachunek bankowy nr (...) (założony na dane E. L. (1)), z którego to właśnie rachunku dokonywano przelewów weryfikacyjnych przy zawieraniu umów pożyczek.</p>																								
<p>W raporcie dnia z 50-51 06 systemu kwietnia 2018 danych roku(...) oskafony A. z N. o.o. (1) dot. zawiera na numeru dane E.</p>																								

L.
(1)
z
instytucją
finansową
(...)
(...)
umowę
pożyczki
nr
(...)
na
kwotę
800
zł
z
30-
dniowym
terminem
spłaty.
Wniosek
został
złożony
za
pośrednictwem
strony
internetowej,
w
którym
podane
zostały
dane
osobowe
świadka
E.
L.
(1)
w
postaci:
imienia
i
nazwiska,
numeru
PESEL,
seria
i
numeru
dowodu
osobistego
a

także
adres.
Oskarżony
wskazał
natomiast
swoj
numer
(...)
oraz
numer
rachunku
bankowego
(...)
w
Banku
(...)
S.A.
w
W.
Oddział
w
W.
(obecnie
(...)
Bank
(...)
S.A.),
założony
wcześniej
bez
wiedzy
kobiety
na
jej
dane
tj.
E.
L.
(1).
Akceptacja
umowy
przez
oskarżonego
nastąpiła
poprzez
dokonanie
przelewu
weryfikacyjnego
w
wysokości

o.01
zł
z
rachunku
bankowego
nr
(...)
w
Banku
(...)
S.A.
w
W.
Oddział
w
W.
(obecnie
(...)
Bank
(...)
S.A.),
na
który
wcześniej
z
rachunku
bankowego
prowadzonego
dla
oskarżonego
(nr
(...))
przelano
sumę
pieniężną.
Po
pozytywnej
weryfikacji
kwota
800
zł
pożyczki
została
następnie
przelana
na
ww.
konto
nr
(...).

<p>Pożyczka nie została spłacona.</p>																						
<p>informacja od 36 instytucji finansowej 1-3 Zeznania świadka E. 127-129, L. k Zeznania świadka P. S. (2)</p>																						
<p>Tęgorapok samego 50-51 dnia systemu tj. retencji 06 danych kwietnia 2018Sp. rokuz oskarżony A. N. (1) zaciągnął jeszcze jedną pożyczkę nr (...) w instytucji finansowej (...) Sp. z o.o. na kwotę 641,11</p>																						

<p>zł. Wniosek został złożony za pośrednictwem strony internetowej (...) w którym podane zostały dane osobowe świadka E. L. (1), w tym numer PESEL. Pożyczka nie została spłacona. Oskarżony działał w analogiczny sposób, jak przy zaciąganiu pożyczki w (...) (...)</p>																							
<p>przed sądowne wezwanie do zapłaty (oryginał znajduje się w</p>	<p>1-3 267-269</p>																						

pośrednictwem
strony
internetowej,
w
którym
podane
zostały
dane
osobowe
świadka
E.
L.
(3)
w
postaci:
imienia
i
nazwiska,
numeru
PESEL,
seria
i
numeru
dowodu
osobistego
a
także
adres.
Oskarżony
wskazał
natomiast
swoją
numer
telefonu
oraz
numer
rachunku
bankowego.
Następnie
uiszczona
została
opłata
identyfikacyjna
(przelew
weryfikacyjny)
w
wysokości
0,01
zł
z

rachunku
bankowego
nr
(...)
prowadzony
przez
Bank
(...)
S.A.
w
W.
Oddział
w
W.
(obecnie
(...)
Bank
(...)
S.A.)
założonego
przez
oskarżonego
na
dane
E.
L.
(3).
Po
dokonaniu
ww.
przelewu
i
pozytywnej
weryfikacji
(weryfikacja
numeru
PESEL)
kwota
wnioskowanej
pożyczki
została
przelana
na
rachunek
bankowy
nr
(...)
prowadzony
przez
Bank

<p>wezwanie do zapłaty od firm pożyczkowych (...) (...), (...) Sp. z o.o. oraz (...) Sp. z o.o. i wtedy dowiedziała się o zaciągniętych na nią pożyczkach.</p>	<p>zezwania do świadczenia E. L.</p>	<p>267-269</p>																					
<p>Oskarżony A. N. (1) był wielokrotnie karany.</p>	<p>Dzięk. o karalności Opinia k. skarzanym k. 408-411</p>	<p>399-400, 241, 359-360</p>																					
<p>Fakty uznane za nieudowodnione</p>	<p>Czyny przypisany oskarżonemu nie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>																						

ponieważ
z
rzecзовego
materiału
dowodowego
w
postaci
przede
wszystkim
raportu
z
systemu
retencji
danych
(...)
Sp.
z
o.o.
(k.
50-51)
oraz
informacji
od
instytucji
finansowych
(oryginał
znajduje
się
w
załączniku
adresowym),
wprost
wynika,
że
to
oskarżony
a
nie
świadek
zaciągnął
pożyczki
w
instytucjach
finansowych
wskazanych
w
treści
zarzutu
(przede
wszystkim

	<p>zgodność co do numeru telefonu oskarżonego założonego na jego nazwisko). Ponadto zeznania świadka są logiczne, spójne i jasne. Tym samym stanowiły one istotny element ustalania stanu faktycznego przedmiotowej sprawy.</p>																							
1.1.1	<p>zeznania świadka P. zeznania S. złożone (1) przez świadka P. S. (1) działającego w imieniu pokrzywdzonego (...) Sp. z o.o. w W.</p>																							

za wiarygodne. Świadek swoimi zeznaniami przybliżył procedurę zaciągania pożyczek krótkoterminowych przez Internet, a także wskazał na niezbędne dane do ich zawarcia. Tym samym jego zeznania, zwłaszcza w zakresie w jakim wskazał na dane podane przy wniosku o udzielenie pożyczki (a przede wszystkim numer rachunku bankowego, z którego pochodził przelew weryfikacyjny

		<p>i numeru telefonu podanego przez oskarżonego do dalszej weryfikacji wniosku). Depozycje te są spójne, logiczne i korespondują z pozostałym w sprawie rzeczowym materiałem dowodowym. Zeznania te są obiektywne i rzeczowe.</p>													
<p>Raport z systemu rejestracji danych (...)</p>	<p>z jest</p>	<p>zgodny, wiarygodny, rzetelny.</p>													
<p>Sp. z o.o.</p>	<p>Dokument z został sporządzony przez uprawniony do tego organ.</p>	<p>Wynika z niego, że</p>													

<p>numer telefonu podawany przy zawieraniu pożyczek należał do oskarżonego A. N. (1).</p>																						
<p>informacje od instytucji finansowych (oryginały znajdują się w tego załączniku adresowym) kwestionowany przez strony postępowania, w oparciu o które Sąd poczynił ustalenia faktyczne w sprawie. Dokumenty są wiarygodne, jasne i rzetelne. Zostały sporządzone przez uprawniony do tego</p>																						

organ.
Przed
wszystkim
dokumenty
te
pozwoły
na
ustalenia
w
zakresie
faktu
zaciągnięcia
pożyczek
w
pokrzywdzonych
instytucjach
finansowych
oraz
poniesienie
przez
nie
szkody
majątkowej.
Ponadto
dowód
ten
pozwoił
także
na
wskazanie
przede
wszystkim
jaki
numer
telefonu
i
numer
konta
był
podany
przy
zawieraniu
umów
pożyczek.
Dowody
te
są
obiektywne.

<p>przedstawienie do dokumentu, zapłacony (oryginał) znajduje się do tego załącznika, adresionym) kwestionowany przez strony postępowania, w oparciu o który Sąd poczynił ustalenia faktyczne w sprawie.</p>																						
<p>wyjaśnienia oskarżonego złożone zostały w odczytane dni przez 26 czerwca 2018 roku przed (...). S. § 1 k. k.p.k., 350-351 odczytane na jedynie rozprawie w części dni niezbędnej 03 dla przedmiotowej sprawy,</p>																						

2020w
rokuszczególności

w
zakresie
ustalenia
do
kogo
należał
adres
e-
mail:
(...)
W
tej
części
wyjaśnienia
te
w
ocenie
Sądu
nie
budziły
wątpliwości,
ponieważ
oskarżony
wprost
i
jasno
przyznał,
że
on
był
założycielem
i
jedynym
użytkownikiem
tego
adresu
e-
mail.
Z
tego
adresu
mailowego
mężczyzna
podający
się
za
P.
M.

(1)
prowadził
korespondencję

z

E.

L.

(3).

Wyjaśnienia
te
były
spontaniczne

i

nie

związane

z

tą

sprawą.

To

przekonuje

o

szczerości

tych

wyjaśnień.

Oskarżony,

po

ich

odczytaniu,

zaprzeczył

tych

informacjom.

Jednak

to

zaprzeczenie

było

instrumentalne.

Jak

wskazano

bowiem

informacja

ta

w

postępowaniu

prowadzonym

przez

KPP

S.

była

irrelevantna

i

	dlatego została ona przekazana szczerze, jest prawdziwa.																						
sprawdzenie z systemu rejestracji państwowych P. M. (1)	Dokument jest wiarygodny, jasny i rzetelny. Dokument został sporządzony przez uprawniony do tego organ. Dokument pozwolił na ustalenie, że osoba o danych P. M. (2) w tym samym okresie nie istniała.																						
historia rachunku nr (...), wraz z informacją z banku bank jest	Dowód jasny, rzetelny. Został sporządzony przez bank. Zatem jest																						

	to dowód obiektywny.																						
Dane o karalności	Dowód jest wiarygodny, jasny i rzetelny. Dokument został sporządzony przez uprawniony do tego organ.																						
opinia o skazaniu z dnia 10.08.2011 roku	Dowód jest wiarygodny, jasny i rzetelny.																						
Dowody	nie zostały uwzględnione przy ustaleniach faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)																						
Lp. faktu z																							

pkt 1.1 albo 1.2																				
1.1.1	wyjaśniony oskarżony A. z N. przysługującego (1) mu prawa do odmowy składania wyjaśnień i nie przyznał się do zarzucanego mu czynu. Temu oświadczeniu o nieprzyznaniu się do winy przeczy całość zgromadzonego materiału dowodowego. Nadto niewiarygodne jest zaprzeczenie oskarżonego wyjaśnieniom składanym w innym postępowaniu a dotyczącym adresu mailowego.																			

prawa
o
charakterze
majątkowym,
a
więc
całokształt
sytuacji
majątkowej
danej
osoby
–
ogół
praw
majątkowych,
które
jej
przysługują.
Oszustwo
z
art.
286
§
1
k.k.
jest
przestępstwem
powszechnym,
a
zatem
może
je
popelnić
każdy.

Czynność
sprawcza
określona
została,
jako
doprowadzenie
innej
osoby
do
niekorzystnego
rozporządzenia
mieniem
własnym
lub
cudzym

za
pomocą
wprowadzenia
jej
w
błąd,
albo
wyzyskania
błędu
lub
niezdolności
do
należytego
pojmowania
przedsiębranego
działania.

Wprowadzenie
w
błąd
może
nastąpić
na
różne
sposoby.
Można
zatem
wprowadzić
w
błąd
za
pomocą
słowa,
pisma
(dokumentu),
różnych
przedmiotów
czy
też
określonego
zachowania
się.

Podkreślić
należy,
co
istotne
także
dla
okoliczności

przedmiotowej
sprawy,
że
wprowadzenie
w
błąd
musi
dotyczyć
istotnych
dla
danej
sprawy
okoliczności
tzn.
takich,
które
mogą
mieć
wpływ
na
podjęcie
decyzji
o
rozporządzeniu
mieniem
oraz
powodować,
że
rozporządzenie
to
będzie
niekorzystne
(wyrok
SN
z
28.06.2000
r.,
sygn.
akt
III
KKN
86/98,
OSP
2001,
Nr
1,
poz.
10
[w:]
M.

Królikowski,
R.
Zabłocki
-
Kodeks
karny.
Część
szczególna.
Tom
II.
Komentarz
do
artykułów
222–
316,
Rok
wydania:
2013,
Wydawnictwo:
C.H.Beck,
Wydanie:
1.

Błąd
zaś
rozumiany
jest,
jako
niezgodne
z
rzeczywistością
jej
odbicie
w
świadomości
człowieka,
a
zatem
jest
to
różnica
między
obiektywną
rzeczywistością
a
jej
odzwierciedleniem
w
świadomości
człowieka.

Błąd
może
dotyczyć
różnych
elementów
rzeczywistości,
jak
np.
osób,
rzeczy,
zdarzeń,
ilości,
wartości,
itp.

Oszustwo
jest
przestępstwem
materialnym,
a
jego
skutkiem
jest
niekorzystne
rozporządzenie
mieniem
własnym
lub
cudzym
przez
pokrzywdzonego
albo
osobę
wprowadzoną
w
błąd.

Końcowo
zaznaczyć
należy,
iż
od
strony
podmiotowej
przestępstwo

z
art.
286
§
1
k.k.

może
być
popelnione
wyłącznie
umyślnie
i
to
tylko
w
postaci
zamiaru
bezpośredniego.

Przenosząc
te
rozważania
na
grunt
przedmiotowej
sprawy
stwierdzić
należy,
iż
bezsparnie
oskarżony
A.
N.
(1)
zrealizował
wszystkie
znamiona
przestępstwa
z
art.
286
§
1
k.k.

W
procesie
poszlakowym
ustalenie
faktu
głównego
(winy
oskarżonego)
jest
możliwe
wtedy,

gdy całokształt materiału dowodowego pozwala na stwierdzenie, że inna interpretacja przyjętych faktów ubocznych, poszlak nie jest możliwa. Poszlaki należy uznać za wystarczające do ustalenia faktu głównego, gdy wyłączają one wszelkie rozsądne wątpliwości w tym względzie. Tak też jest w niniejszej sprawie.

Oskarżony
A.
N.
(1)
był założycielem i jedynym

użytkownikiem
maila
(...)
Z
tego
maila
prowadził
korespondencję
z
E.
L.
(1).
Oskarżony
od
samego
początku
podawał
się
za
inną
osobę,
która
jak
wynika
z
akt
sprawy
nie
istnieje.
Adres
poczty
e-
mail
nie
pozwalał
na
domyślenie
się
co
do
prawdziwych
danych
osobowych
oskarżonego
(...).
Oskarżony
wzbudził
zaufanie
w

E.
L.
(1)
i
w
ten
sposób
uzyskał
dostęp
do
jej
danych
osobowych.

Oskarżony
przed
zaciągnięciem
pożyczek
u
pokrzywdzonych
instytucji
finansowych
założył
na
ww.

E.
L.
(1)
rachunek
bankowy
nr
(...)
w
Banku
(...)
S.A.
w
W.
Oddział
w
W.
(obecnie
(...)
Bank
(...)
S.A.),
który
to
rachunek
później

służył
do
przesyłania
kwoty
weryfikacyjnej
celem
potwierdzenia
wyrażenia
zgody
na
zawarcie
umowy
pożyczki
oraz
na
niego
przelane
także
zostały
sumy
udzielonych
pożyczek.
E.
L.
(1)
zaprzeczyła
by
to
ona
założyła
w/
w
konto.
Należy
także
wskazać,
że
to
właśnie
na
to
konto
z
konta
należącego
do
oskarżonego
i
założonego
na

jego dane osobowe, tj. nr (...) w Banku (...) S.A. w W. Oddział w W. (obecnie (...) Bank (...) S.A.) A. N. (1) przelewał kwoty, które następnie stanowiły przelewy weryfikacyjne przy zawieraniu pożyczek (k. 194-211). Oskarżony za każdym razem wybierał ten sam model działania, tj. pożyczka przez Internet, na

dane
E.
L.
(1),
przy
czym
zawsze
co
istotne
podawał
swoj
numer
telefonu
i
założony
przez
siebie
numer
konta
bankowego
na
dane
E.
L.
(1),
na
który
miała
wpłynąć
udzielona
pożyczka.
Oskarżony
wprowadził
w
błąd
pokrzywdzone
instytucje
co
do
osoby
biorącej
pożyczkę
(a
w
konsekwencji
i
możliwości
oraz
zamiaru

jej
spłaty).
Ponadto
błąd
ten
dotyczył
istotnych
okoliczności,
tzn.
takich,
które
mogą
mieć
wpływ
na
podjęcie
decyzji
o
rozporządzeniu
mieniem
Tym
samym
po
stronie
pożyczkodawców
powstało
fałszywe
(wywołane
działaniami
oskarżonego)
przeświadczenie,
że
udzielają
pożyczki
osobie
określonej
we
wniosku
i
zdolnej
do
ich
spłaty.
Nie
ulega
wątpliwości,
że
głównym
motywem

działania
oskarżonego
było
osiągnięcie
korzyści
majątkowej
w
postaci
pożyczek
zaciągniętych
na
inną
osobę
z
brakiem
zamiaru
ich
spłaty.
Takie
działanie
oskarżonego
doprowadziło
pokrzywdzone
instytucje
finansowe
do
niekorzystnego
rozporządzenia
mieniem,
ponieważ
udzieliły
one
pożyczek
osobie,
która
nie
miała
zamiaru
ich
spłacić.

Oskarżony
działał
w
krótkich
odstępach
czasu
z
góry
powziętym

zamiarem
bezpośrednim.
Przed
wszystkim
oskarżony
trzykrotnie
w
odstępnie
kilku
godzin
i
kilku
dni
(tj.
06
kwietnia
2018
roku
dwukrotnie
i
10
kwietnia
2018
roku
jednokrotnie)
wprowadził
w
błąd
instytucje
finansowe
udzielające
pożyczek,
tym
samym
kryterium
ilości
czynów
i
czasookresu
zostaje
spełnione.
Nie
może
budzić
wątpliwości
także
działanie
z
góry
powziętym

zamiarem,
zaciągnięcia
pożyczek
na
cudze
dane
osobowe.
Tym
samym
zasadnym
było
w
ocenie
Sądu
przyjęcie
działania
oskarżonego
w
ramach
czynu
ciągłego.

Sąd
przypisując
oskarżonemu
czyn
zabroniony
dokonał
zmiany
jego
opisu
w
zakresie
podmiotów
(instytucji)
nim
pokrzywdzonych.
Przedmiotem
wykonawczym
oszustwa
jest
bowiem
osoba,
którą
sprawca
za
pomocą
oszukiwanych
metod
skłania

do
aktywnego
udziału
w
realizacji
jego
zamiaru,
oraz
mienie
będące
przedmiotem
rozporządzenia
przez
tę
osobę.
Analiza
akt
sprawy
wskazuje,
że
instytucje
finansowe
(...)
(...),
(...)
Sp.
z
o.o.
oraz
(...)
Sp.
z
o.o.
dokonały
niekorzystnego
rozporządzenia
mieniem.
To
te
instytucje
zostały
wprowadzone
w
błąd,
to
one
rozporządziły
swoim
mieniem
a

tym samym stały się pokrzywdzonymi działaniami oskarżonego. Natomiast sama E. L. (3) była niejako "narzędziem" przestępnego działania A. N. (1) poprzez wykorzystanie jej danych osobowych do zawarcia umów pożyczek, nie zaś osobą pokrzywdzoną i jednocześnie "przedmiotem wykonawczym". Sąd dokonał także w przypisanym oskarżonemu czynie ograniczenia co do wysokości szkody.

Sp.
z
o.o.
(641,11
zł)

oraz
(...)

Sp.
z
o.o.
(300
zł;)

Analiza
akt
sprawy
prowadzi
do
konkluzji,
że
do

ww.
kwoty
5.157
zł
doliczono
kwotę
2.963,97
zł
(z
odsetkami
3.003,15
zł)

z
tytułu
pożyczki
nr
(...)
udzielonej
przez
Centrum
(...)

Sp.
z
o.o.
w
W.,
a
który
to
podmiot

nie
został
ujęty
jako
pokrzywdzony
w
treści
aktu
oskarżenia
(k.
10).
Tym
samy
należało
dokonać
zmiany
w
zakresie
opisu
czynu
i
przyjętej
kwoty
niekorzystnego
rozporządzenia
mieniem.
Z
racji,
że
pożyczki
tej
udzielono
w
dniu
9
maja
2018
roku
a
zatem
poza
okresem
wskazany
w
przypisanym
czynnie,
nie
można
mówić
o

powadze
rzeczy
osądzonej
co
do
tej
pożyczki.

Reasumując,

należy
przyjąć,
iż
oskarżony

A.
N.
(1)

zrealizował
wszystkie
znamiona
tak
przedmiotowe,
jak
i
podmiotowe
przestępstwa

z
art.
286

§
1
k.k.

w
zw.
z

art.
12
k.k.

w
zakresie
czynu
opisanego

w
pkt
1
wyroku.

Odnosząc
się
do
stopnia

zawinienia
oskarżonego
wskazać
należy,
iż
jawi
się
on
jako
znaczny
w
realiach
niniejszej
sprawy.
Oskarżony
działał
w
pełnym
rozpoznaniu
bezpprawności
i
karygodności
własnego
zachowania,
jak
również
nieograniczonej
możliwości
dostosowania
swojego
zachowania
do
obowiązującego
porządku
prawnego,
przy
jednoczesnym
zaniechaniu
tego.
Wskazać
należy,
iż
oskarżony
miał
w
pełnym
stopniu
zachowaną
zdolność
rozumienia

Sąd
uznając
oskarżonego
A.
N.
(1)
za
winnego
czynu
z
art.
286
§
1
k.k.
w
zw.
z
art.
12
k.k.
skazał
go
na
karę
jednego
roku
pozbawienia
wolności.
Wymierzając
oskarżonemu
karę
Sąd
kierował
się
zasadami
wymiaru
kary
określonymi
w
art.
53
§
1 i
2
k.k.
i
uwzględnił
całokształt
okoliczności

zarówno
łagodzących
jak
i
obciążających
mających
wpływ
na
wymiar
kary.

Sąd
jako
okoliczność
łagodzącą
w
przypadku
oskarżonego
wziął
pod
uwagę

to,
iż
A.
N.

(1)
zawierał
pożyczki
u
pokrzywdzonych
instytucji
stosunkowo
na
niewielkie
kwoty,
tym
samym
każdorazowa
szkoda
nie
była
aż
tak
znaczna.

Z
kolei
okoliczności
obciążające
oskarżonego

rzutu
na
wymiar
kary
to
działanie
z
zamiarem
bezpośrednim
z
jasno
określonym
planem
oraz
działanie
w
celu
osiągnięcia
korzyści
majątkowej,
a
zatem
z
niskich
pobudek.
Sposób
popelnienia
czynu
z
art.
286
§
1
kk
jest
również
obciążający.
Oskarżony
korzystał
z
danych
osobowych
innej
osoby.
Osoba
ta
wcześniej
mu
zaufała.
Takie

działanie
wywołało
także
skutki
dla
E.
L..

Znacząca
okolicznością
obciążającą
jest
wielokrotna
karalności
oskarżonego.
Przed
popelnieniem
przypisanego
mu
czynu
zabronionego
oskarżony
był
już
wielokrotnie
karany
za
czyny
z
art.
286
§
1
kk
i
nie
powstrzymało
go
to
od
popelnienia
kolejnego.
Nadto
jego
zachowanie
po
dokonaniu
przypisanego
mu
w

tym
postępowaniu
karnym
czy
nie
uległo
żadnej
poprawie.
Nadal,
nagminnie
naruszał
on
porządek
prawny.

W
ocenie
Sądu
wymierzona
kara
jest
współmierna
do
stopnia
społecznej
szkodliwości
czynu
oskarżonego
i
adekwatna
do
stopnia
jego
winy.
Jednocześnie
zdaniem
Sądu
pozwoli
ona
oskarżonemu
na
zrozumienie
naganności
swojego
działania
oraz
wyciągnięcie
wniosków
na
przyszłość,

7.	Przytoczyć okoliczności procesu												
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Sąd rozstrzygnięcia z podstawie wyroku												

17
ust.
2
pkt
3
w
zw.
z
§
20
i
§
4
ust.
3
Rozporządzenia
Ministra
Sprawiedliwości
z
dnia
3
października
2016
r.
w
sprawie
ponoszenia
przez
Skarb
Państwa
kosztów
nieopłaconej
pomocy
prawnej
udzielonej
przez
advokata
z

	<p>urzędu (Dz. U. z 2019 r. poz. 18) zasądził od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy z urzędu oskarżonego - adw. K. K. kwotę 672 zł (plus VAT) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.</p>																						
3	<p>Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania oparte zostało na podstawie art. 624 § 1 k.p.k., na</p>																						

mocy
którego
to
zwolniono
oskarżonego
A.
N.
(1)
w
całości
od
uiszczenia
kosztów
sądowych
przejmując
je
na
rachunek
Skarbu
Państwa.
Analiza
akt
sprawy,
a
zwłaszcza
sytuacji
finansowej
oskarżonego
wskazuje,
że
ich
uiszczenie
przez
oskarżonego
byłoby
niemożliwe
(oskarżony
nie
pracuje,
odbywa
kary
pozbawienia
wolności).

Podpis